

Ministerstvo kultury

MKCRX00HFPWJ

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

v Praze dne 6. 1. 2022
č. j. MK 62620/2021 OPP
Sp. zn. MK-S 4536/2021 OPP

JIRSA – ARCHITEKTI, s. r. o.
Úzká 19/5
162 00 Praha 6 - Libeň

..ozhodnutí nabylo právní moci: 19. 1. 2022

za správnost: J. Nováková

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče určený ustanovením § 2 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,

neprohláší

podle ustanovení § 2 odst. 1 a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, souboru „Kostel Panny Marie Královny Míru“ v Praze 4 – Lhotce, za kulturní památku, soubor je vymezen jako areál, který sestává z pozemků: parc. č. 1 spolu se stavbou kostela a fary č. p. 330, parc. č. 2, 1886/1 a 1886/2 bez stavby, která na něm stojí, vše v k. ú. Lhotka, Hlavní město Praha, za kulturní památku.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), je účastníkem řízení vlastník souboru – Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny Míru Praha – Lhotka, se sídlem Ve Lhotce 330/36, 142 00, Praha 4 - Lhotka, IČ 49368591.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 19. 4. 2021 podnět od Pankrácké společnosti, z. s., k prohlášení areálu kostela Panny Marie Královny Míru v Praze 4 – Lhotce. Ministerstvo podnět vyhodnotilo jako důvodný a na jeho základě zahájilo správní řízení o prohlášení souboru „Kostel Panny Marie Královny Míru“ v Praze 4 – Lhotce, za kulturní památku. Soubor sestává z pozemků: parc. č. 1 spolu se stavbou kostela a fary č. p. 330, parc. č. 2, 1886/1 a 1886/2 bez stavby, která na něm stojí, vše v k. ú. Lhotka, Hlavní město Praha.

Účastník řízení byl o zahájení řízení vyrozuměn podle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: o státní památkové péči) dopisem Ministerstva kultury ze dne 23. 4. 2021, č. j. MK 27797/2021 OPP, a byl informován o svých právech a povinnostech v řízení.

Na žádost ministerstva zaslal své stanovisko Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl. m. Praze, v dopise ze dne 13. 7. 2021, č. j. NPÚ-311/34190/2021. V něm se doporučuje prohlášení souboru a navrhuje připojit pozemek parc. č. 1887/3, který je součástí zahradních ploch u kostela a křížovou cestu sochaře Karla Stádníka. Dopis uvádí popis souboru: „Areál kostela se zahradou je situován mezi ulicemi Mariánská, Ve Lhotce a U Koupadel.

Kostel (čp. 330): Jedná se o v jádru jednodílní stavbu s půlkruhově ukončeným presbytářem. Kostel není důsledně orientován (leží na ose SV-JZ). Dominantou stavby je vysoká asymetricky umístěná věž zvonice se čtyřbokou jehlancovou střechou. Hlavní (JZ) průčelí má výrazný trojúhelný štít. Vstupní hranolový portikus o třech obdélných polích završuje nízká atika. V ose nad portikem je prolomeno obdélné vitrážové okno. Hlavní loď a presbytář osvětlují vysoká obdélná okna (v presbytáři s barevnými vitrážemi). Korunni římsu po celé délce doplňují ploché desky - zjednodušený motiv „mutuli“. Střecha hlavní lodi je sedlová, nad hřeben střechy presbytáře vystupuje drobný sanktusník. K hlavní jednodílní stavbě po stranách přiléhají mladší přístavby fary (konventu) a kaple Nejsvětějšího Srdce Páně. Jihovýchodní patrový objekt fary má plochou střechu a velmi jednoduché fasády s obdélnými okny. Severozápadní přístavba kaple Nejsvětějšího Srdce Páně má „dynamičtější“ pojetí hmot i půdorysu. V partii přiléhající k presbytáři je půdorys zaoblený a výška přístavby se zde plynule snižuje. Kostel byl údajně plánován jako trojlodní. K plné realizaci původního záměru ale nikdy nedošlo. Záměr trojlodí je ale patrný v konstrukcích, mj. ve slepých obdélných polích bočních stěn hlavní lodi. Z původního vybavení kostela (tj. součásti nemovitosti) se zachovaly zejména varhany, kostelní lavice a vitráže v presbytáři a na varhanní kruchtě. Vitráže v presbytáři mj. zobrazují sv. Václava, sv. Anežku Českou či průčelí Týnského chrámu. Vitráže nesou dataci 1942 a signaturu J. Prouzy. Vitráž na kruchtě v hlavním JZ průčelí s postavou Ježíše Krista je datována rokem 1937. Na kruchtě jsou dochovány rovněž původní varhany. V 70. letech 20. století byl podle návrhu arch. Václava Dvořáka původní oltář nahrazen novým oltářem s menzou a architektonizovaným, sochařsky pojatým, prolamovaným podstavcem pro vrchol sloupu s kopií Bendlovy Immaculaty. Stylizovaná podoba oltáře má údajně evokovat písmeno M (iniciála Panny Marie). Dřevěnou sochu Panny Marie, umístěnou na sloupu nad oltářem, zhotovil podle modelu Břetislava Bendy v letech 1936-1937 kutnohorský řezbář Bohumil Bek.

Zahradní plochy: Vlastní kostel je obklopen zahradní plochou s ohradní zdi. Ohradní zeď je směrem do ulice Ve Lhotce prolomena dvěma vjezdy a vstupem pro pěší. Jeden úsek zdi je nahrazen oplocením. Zdívo tvoří tvárnice a cihly několika druhů. Plochy zdi do ulic jsou omítané (u rušné Mariánské ulice částečně s keramickým obkladem), směrem do zahrady je zdívo neomítnuté. Korunu zdi chrání pálená krytina. V severovýchodní části zahrady stojí drobný přízemní objekt garáže (vznikl údajně v 70. letech 20. století, není předmětem návrhu na prohlášení za KP). Pozemky zahrady tvoří převážně travnaté plochy s několika vzrostlými stromy (lípa, ořešák, jedle aj.). Středmé pojetí zahrady odpovídá charakteru okolní vilové čtvrti.

Křížová cesta sochaře Karla Stádníka: (Jednotlivá zastavení křížové cesty jsou odnímatelná a nepatří k původnímu vybavení kostela. Navrhujeme tedy tento soubor posuzovat samostatně jako movitou kulturní památku.) Křížová cesta je instalována na bočních stěnách hlavní lodi. Jedná se o 14 plastických expresivních zastavení z umělé pryskyřice (14. zastavení je tvořeno ze dvou oddělených částí). Jednotlivá zastavení neznázorňují explicitně Kristovo utrpení, ale utrpení člověka v průběhu dějin. “

K historii a památkové hodnotě souboru stanovisko uvádí: „Prvotní podklady pro schválení stavby zamýšleného kostela vypracovala údajně na žádost kardinála Kašpara firma Nekvasil z Karlína. Vyhotovením definitivních plánů byl v roce 1936 pověřen architekt Rudolf Václav Svoboda. (P. Bedrníček zmiňuje - asi omylem - jako autora Františka Benáta. Jedná se

Svoboda. (P. Bedrníček zmiňuje - asi omylem - jako autora Františka Benáta. Jedná se pravděpodobně o arch. Bernáta, v jehož domě v ulici Na Lhotce 63 se konaly provizorní bohoslužby a u kterého byl dočasně uložen model sochy P. Marie.) Dokončený kostel posvětil pražský arcibiskup kardinál Karel Kašpar dne 7. listopadu 1937. Stavební práce a doplnění výzdoby pokračovaly i v dalších letech. Vitráže v presbytáři jsou datovány r. 1942 a byly provedeny podle návrhu Jana Prouzy. Vitráž na kruchtě je datována r. 1937. V roce 1939 převzala duchovní správu kongregace salvatoriánů, r. 1942 byla ustavena farnost. V této souvislosti vznikla letech 1939-1940 jihovýchodní obytná přístavba (konvent, fara) při Mariánské ulici. V letech 1991-1992 přibyla na opačné severozápadní straně boční přístavba kaple Nejsvětějšího Srdce Páně od architekta Františka Fouska. V 70. letech 20. století došlo k úpravám interiéru podle návrhu Václava Dvořáka (nový oltář se zachováním starší dřevěné sochy Panny Marie/kopie Bendlovy Immaculaty z Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Sochu podle modelu Břetislava Bendy zhotovil v letech 1936-1937 kutnohorský řezbář Bohumil Bek. Křížová cesta z let 1973-1975 je dílem sochaře a restaurátora Karla Stádníka (1924-2011). Zahrada není zcela soudobá se stavbou kostela, vznikala až v pozdějších desetiletích, mj. v souvislosti s rozvojem přilehlé značně rušné dopravní komunikace. (...) Slohově lze stavbu označit za ukázkou tradičního proudu meziválečné sakrální architektury s patrnými prvky neoklasicismu (průčelí s věží) či purismu (pojetí okenních otvorů). (...) Kostel Panny Marie Královny míru byl postaven v roce 1937 podle finálního projektu architekta Rudolfa Václava Svobody. Řadí se do skupiny 12 kostelů, které byly v okrajových částech Prahy postaveny jako symbolické gesto odčinění zneuctění Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Lhotecký kostel představuje ukázkou tradičního proudu meziválečné sakrální architektury s patrnými prvky neoklasicismu či purismu. Od roku 1975 je v hlavní lodi instalována netradiční křížová cesta od sochaře Karla Stádníka, kde jednotlivá zastavení nezobrazují Kristovo utrpení, ale utrpení člověka v průběhu lidských dějin.“

Na žádost ministerstva zaslal své stanovisko na základě § 3 odst. 1 zákona o státní památkové péči, **Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče**, v dopise ze dne 18. 8. 2021, č. j. MHMP 1272399/2021. V něm nedoporučil prohlášení souboru za kulturní památku. Jako důvod uvádí jeho architektonické a urbanistické kvality, které hodnotí jako nevýznamné. Konkrétně: „ ...Vzhledem k tomu, že pro Lhotku nebyl zpracován žádný širší plán urbanizace, výstavba kostela byla provedena na získaném pozemku v blízkosti vily bez širších urbanistických souvislostí. Daná oblast nebyla v roce 1937 hustě osídlená, jako je tomu dnes. Podél tohoto pozemku vedla cesta, dnešní ulice Ve Lhotce. S výstavbou lhoteckých sídlišť v 60. – 80. letech minulého století byla zbudována nová kapacitní silnice vedoucí podél východní hranice pozemku kostela, dnešní Mariánská ulice, která změnila ráz prostředí a urbanismus města. Vybudováním nové silnice došlo k zúžení pozemku samotného kostela. Z leteckých snímků na internetovém portálu www.dveprahy.cz je patrné, že zahrada patřící ke kostelu nebyla v době vzniku kostela plánovitě zakládána. Architektonicky je kostel Panny Marie Královny Míru jednoduchá stavba, bez výraznějších progresivních řešení. Svým provedením se řadí spíše mezi konzervativní stavby dané doby. ...“ Stanovisko dále připomíná, že oproti původním plánům doznala stavba kostela změn (přístavba dvoupodlažního konventu – dnešní fary - k jihovýchodní stěně kostela, úprava vstupních prostor a zádveří, přístavba kaple Nejsvětějšího Srdce Páně při severozápadní stěně kostela).

Účastník řízení byl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu informován v dopise ze dne 7. 9. 2021, č. j. MK 57522/2021 OPP, o tom, že již byly shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí a byl vyzván, aby se s nimi seznámil, popř. vyjádřil jak k nim, tak ke způsobu jejich zjištění, případně navrhl jejich doplnění v zákonem stanovené lhůtě. Této možnosti

ministerstvu své vyjádření v dopise ze dne 27. 9. 2021, kterým doplnil své dřívější vyjádření, zasláné v dopise ze dne 27. 5. 2021.

V dopise ze dne 27. 5. 2021 se účastník řízení vyjadřuje k podnětu Pankrácké společnosti s tím, že obsahuje řadu nepřesností a omylů: „... *Původní oltář se dvěma „sádrovými“ anděly, mřížka v podobě zidky, kazatelna, boční oltáře, původní křížová cesta, troje dveře pod kruchtou či původní výmalba, ani původní svítidla jak v hlavní lodi, tak v presbytáři se nedochovaly. Po Druhém vatikánském koncilu a liturgické reformě totiž došlo k úpravám liturgického prostoru i v kostele na Lhotce. V 70. letech byl v presbytáři postupně instalován obětní stůl, sedes a oltářní plastika podle návrhu Ing. Václava Dvořáka. Na bočních stěnách hlavní lodi postupně přibývala jednotlivá zastavení křížové cesty, jejímž autorem je sochař Karel Stádník. Pro zvýraznění tohoto uměleckého díla byl kostel upraven. Výklenky ve stěnách byly zaplentovány a nahozeny hladkou omítkou. Zbytek kostela byl mimo jiné i z akustických důvodů nově omítnut omítkou s hrubozrnnou strukturou. V průběhu dalších let došlo ještě k dílčím zásahům. Společně s přístavbou boční kaple byl v zadní části hlavní lodi vybourán průchod do této části kostela. Pod kruchtou pak byla vystavěna nová zpovědní místnost, byly zrušeny křídlové dveře mezi předsíní a hlavní lodí kostela a bylo vybudováno nové zádveří kostela před vstupem do kostela, jež už vůbec architektonicky na architekturu kostela nijak nenavazuje.*“ Účastník se dále vyjadřuje k zamýšleným stavebním úpravám kostela, především však informuje o vydaném Územním rozhodnutí k umístění nových objemů plánované přístavby, vydané Odborem stavebním ÚMČ Prahy 4.

Na dotaz ministerstva stavební úřad Městské části Praha 4 v dopise ze dne 21. 5. 2021, č. j. P4/196503/21/OST/MAVE potvrdil, že bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby nazvané „*Stavební úpravy fary a kostela Panny Marie Královny Míru Praha – Lhotka*“, ze dne 31. 10. 2016 pod č. j. P4/130570/16/OST/RUHA.

V podání ze dne 24. 9. 2021 účastník vyjadřuje svůj nesouhlas s prohlášením souboru za kulturní památku a informuje o zamýšlených stavebních úpravách kostela a fary, k nimž se váže vydané územní rozhodnutí. Dále se dopis vyjadřuje ke Stanovisku Národního památkového ústavu, kde namítá, že regionální komise NPÚ návrh doporučila jen těsnou většinou, že neměla k dispozici veškeré dostupné informace (např. původní projekt trojlodního kostela, založení zahrady až v 60. letech, předsklení vitráží bezpečnostním sklem atd.). Dále upřesňuje omyly v návrhu NPÚ (varhany v kostele nejsou původní, sled úprav interiéru). Účastník ke svému vyjádření předkládá 4 přílohy:

1. Žádost o vyjádření k DUR a vyjádření odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 3. 6. 2014 (č. j. S-MHMP 549139/2014),
2. *Petice za podporu projektu Centrum Lhotka a za zamítnutí návrhu prohlášení kostela Panny Marie Královny míru v Praze – Lhotce nemovitou kulturní památkou* ze dne 11. 9. 2021,
3. *Expertní posudek k řízení o návrh na zápis kulturní památky kostela Panny Marie Královny míru v Praze – Lhotce* vyhotovený Fakultou stavební ČVUT – katedrou architektury,
4. *Vyjádření PhDr. Mgr. Michaela Zachaře, historika umění.*

Zaslaná petice (příloha č. 2 vyjádření účastníka) za podporu projektu Centrum Lhotka je dle účastníka reakcí na občany zaslánou petici za prohlášení souboru za kulturní památku ze dne 1. 4. 2021, zaslánou Ministerstvu kultury.

Expertní posudek ČVUT v Praze (příloha č. 3 vyjádření účastníka) vyhotovený katedrou architektury Fakulty stavební, autoři: prof. akad. arch. Mikuláš Hulec, prof. Ing. arch. Petr Ulrich, CSc., doc. Ing. Klára Kroftová, PhD., se zabývá historií souboru a jeho architektonickou kvalitou i plánovanou přístavbou. K historii a památkové hodnotě souboru neuvádí žádné nové skutečnosti, jeho závěrečné hodnocení nedoporučuje prohlášení souboru. Tento posudek však vychází z neodborné premisy, že neoklasicistní styl není nositelem

Tento posudek však vychází z neodborné premisy, že neoklasicistní styl není nositelem významných hodnot meziválečné architektury (viz. odst. B.1 posudku): „*Architektura kostela je střídá a díky své neoklasicistní formě nepředstavuje významného zástupce meziválečné architektury (především v kontextu významných realizací např. arch. Gočára, Janáka, Kozáka a dalších.*“). K tomu Ministerstvo kultury podotýká, že odborné poznání významných hodnot konzervativních stylů meziválečné architektury vypovídá o vytříbených kvalitách neoklasicistního stylu, a to nejen u výrazných architektů své doby, nýbrž i u staveb tzv. „*stavitelské produkce*“. Posouzení architektonické hodnoty výše uvedenými architekty je tedy ryze subjektivní, neboť předem snižuje význam zvoleného neoklasicistního stylu jako jednoho ze zástupců pluralitních stylů meziválečné architektonické tvorby. Nelze proto posouzení architektonických hodnot kostela brát jako skutečně vypovídající o památkové hodnotě kvalit architektonického řešení kostela. Posudek je přínosem pro toto rozhodnutí v přehledném uvedení sledu postupných stavebních úprav kostela, které se trvale promítají do jeho současné podoby. K nim posudek uvádí:

„Oproti původnímu záměru se slevilo z architektonického řešení již v době prvotní realizace, čímž došlo k narušení hmoty a výrazu stavby. Velmi brzy po dokončení stavby bylo zřejmé, že potřeby rozsáhlé farnosti jsou větší a provedená realizace je nedostačující, nefunkční. Tato situace postupně vyvolala dvě dostavby, kdy ani jedna z nich nevycházela z původních plánů a svými kvalitami se nejen nepřiblížily původní stavitelské architektuře kostela, ale stavbu spíše degradovaly a její hodnotu snížily. V neposlední řadě je nutné připomenout, že ani jedna z těchto přístaveb nenaplnila liturgické a komunitní potřeby farnosti. V souhrnu stávající stavba kostela vykazuje řadu zásahů, které významným způsobem narušují její památkovou hodnotu. Nejen vzhledem k uvedeným úpravám a opravám se jedná o stavbu výrazově neutrální, kdy postupné dostavby sice nenarušily klasicizující charakter a původní hmotu objektu v dálkových pohledech, přesto se jedná o výrazné urbanistické i architektonické zásahy, které významně poškozují výraz stavby (zejména úpravy z konce šedesátých a začátku sedmdesátých let minulého století jsou stylově nevhodné).“

Posudek uvádí přehledně sled stavebních úprav souboru:

- přístavba dvoupodlažní pravé boční lodi s rovnou střechou, realizovaná na přelomu 30. a 40. let 20. století
- přístavbu jednopodlažní levé boční lodi s kaplí Božského srdce Páně (1991) s rovnou, obloukovitě se svažující střechou
- vstupní portikus do kostela byl v 70. letech 20. století uzavřen prosklenými výplněmi v hliníkových rámech
- okenní a dveřní otvory do pravé boční lodi jsou provedeny z typových výplní ze 70. let 20. století, okna opatřena mřížemi
- počátkem 90. let 20. století provedeny rekonstrukce krovu, vyměněna střešní krytina, upravena skladba stropní konstrukce a dostavěna pochozí lávka
- 1966 – stavba garáží a depozitáře na pozemku za kostelem
- interiér kostela byl v 70. letech 20. století nově vybaven, odstraněna původní kazatelna, mřížka, oltářní plastiky, odstraněna původní zdobná výmalba, vyměněn mobiliář hlavní lodi, odstraněno obložení výklenků hlavní lodi, vyměněny varhany
- zahrada je příliš zatížena hlukem dopravy, nedisponuje Prostorovou uspořádaností, vyvážeností a rozmanitostí a neskýtá místa pro odpočinek či meditaci

Posudek se dále vyjadřuje ke studii zamýšleného projektu přístavby, předmětem tohoto řízení je však stanovení památkové hodnoty stávající podoby souboru, nikoli jeho zamýšlené změny, proto se rozhodnutí zamýšleným projektem nezabývá.

Stanovisko PhDr. Mgr. Michaela Zachaře (příloha č. 4 vyjádření účastníka) rovněž nedoporučuje prohlášení souboru, neboť by mohlo omezit „možnost potřebného většího

a upomíná na princip legitimního očekávání ve vztahu k vydanému územnímu rozhodnutí ke stavebním úpravám. K památkovým hodnotám kostela se podrobněji nevyjadřuje.

Během hodnocení Ministerstvo kultury zvažilo výše uvedené jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Konstatovalo ve shodě s Národním památkovým ústavem, že kostel je zdařilou ukázkou tradičního proudu meziválečné sakrální architektury s výraznými prvky neoklasicismu či purismu. Pozdější přístavby značně pozměnily původní architektonický výraz kostela. Trojúhelníkový pozemek souboru je umístěn při hlavní trase, protínající celé území vysoce frekventovanou pražskou výpadovkou Mariánská. Z ostatních stran byl postupně obklopen vilovou čtvrtí, urbanisticky vymezenou v 60. letech, v jejím těsném sousedství bylo nedaleko vybudováno panelové sídliště. Kostel tak postupně pozbyl svoji dominantní pozici v urbanismu místa, patrnou ještě na dobových fotografiích, aniž by byl důstojně urbanisticky provázán se strukturou rozrůstající se vilové čtvrti. Zároveň vzhledem k postupným přístavbám výrazně pozměnil svoji původní podobu. Ve shodě s výše citovaným stanoviskem Odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ministerstvo konstatuje, že předmětný soubor postrádá urbanistický kontext s lokalitou, v níž se nachází, přičemž přestavby a dostavby kostela zasáhly do jeho původní hmotové kompozice. Zahrada kostela postrádá jednotnou koncepci, jde spíše o postupné a neplánovitě osazování stromy.

Z výše uvedených důvodů a s nezbytným přihlédnutím k existenci pravomocného územního rozhodnutí o umístění nových objemů dostavby kostela ministerstvo dospělo k závěru, že soubor nesplňuje podmínky pro prohlášení věci za kulturní památku ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, generální ředitelství
Národní památkový ústav, územní odbor, prac. v hl. m. Praze
Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče
vlastní
na vědomí stavební úřad Prahy 4

